Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

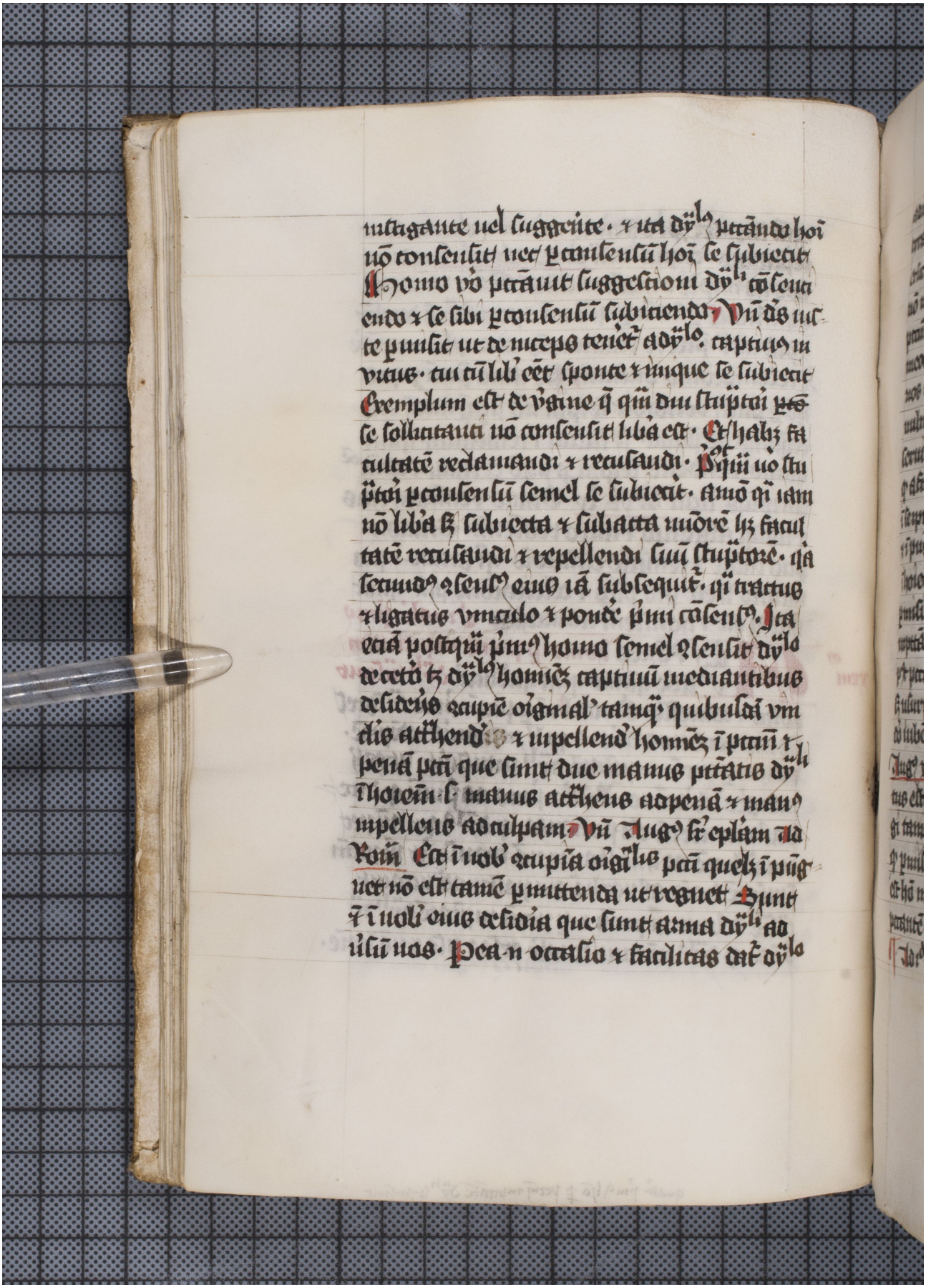

mutugante uel suggerente. ⁊ uti dy̅ᵇ petendo hoi
nō consensit uel p̄ consensū hoi se subiecit
Homo vo petendo suggestionem dy̅ᵇ cōsenti
endo ⁊ se sibi p̄ consensū subiciendo. Vnde ds nos
te p̄ nuntiū ut de uiceps teneret a dy̅ᵇ. captiuos in
uitos. tu cū illi cēt sponte ⁊ unique se subiecit
Exemplum est de vxore q̄ quū dnu suū p̄ter
se sollicitanti nō consensit libera est. Et habz fa
cultatē reclamandi ⁊ reuclandi. Post hoc nō stu
pri p̄ consensū semel se subiecit. Amō qui iam
nō libera sz subiecta ⁊ subiecta mōdō hz facul
tatē reuclandi ⁊ repellendi suū stuprātē. qa
secundo q̄ seuls eius iā subsequē. qui tractus
⁊ ligatus vinculo ⁊ pondē p̄mi cōsensus. Ita
eā postqū p̄mus homo semel q̄ sensit dy̅ᵇ
decētē sz dy̅ᵇ homēz captiuū mediantibus
delideis q̄ cupīē oīgmal' tamq̄ quibusdā vm
bis attrahendo ⁊ impellendo homēz ī p̄cāū ⁊
penā p̄cī que sunt duo manus p̄cātis dy̅ᵇ
Thoreū. s. manus attrahens ad penā ⁊ manus
impellens ad culpam. Vnde Aug. sē epl'am ad
Rom. Et ī nol' q̄ cupīa oīgīᵇ p̄cī quelz ī p̄ūg
net nō est tamē p̄mittendū ut regnet. Quinti
ī nol' eius delidia que sunt arma dy̅ᵇ ad
uīsū nos. Pea n octalio ⁊ facilitas dat dy̅ᵇ